

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

Pinstrup siger: Hvornår kan vi så undvære en kornlov, når vi ikke skulle kunne undvære den nu? Dertil vil jeg svare, at usikkerheden i verden er så stor i øjeblikket, at ingen kan sige, hvordan forholdene vil forme sig tre måneder frem i tiden. At afskaffe en kornlov under disse vilkår ville være uforvarsligt. Det ærede medlem erkender nødvendigheden af opfodringsforbud og afleveringspligt for brødkorn og mener, at man ved at betale en meget højere pris for brødkorn skulle kunne animere til større produktion. Jeg ved ikke, om det kan lade sig gøre uden meget høje priser, men anvisningen på, hvad vi kan købe udefra, er ikke så forfærdelig meget værd, for det, vi skal betale med, er dollars, som vi ikke har. Til syvende og sidst er problemet ikke den tilstand, vi har i dette øjeblik, da landbruget stort set kan få foderkorn til de samme priser, som det afleverer brødkorn til, og da brødkornet, hvis det ikke skulle afleveres til brød, kunne benyttes til foder, og det korn, vi køber, har omtrent samme foderværdi. Det er ikke problemet. Kornloven er en garanti overfor en situation, vi kan komme til at stå i, en garanti for, at vi kan skaffe det nødvendigste til livets ophold for befolkningen; det er en nødsituation, vi skal gardere os imod. Det ærede medlem siger, at kommer den situation, vil han være med til at gennemføre en ordning. Det giver jeg ikke noget for, for i en sådan situation kan det kun ske ved, at der skabes en ulighed i forholdet mellem de landbrugere, som har opfyldt deres forpligtelser, og dem, der ikke har gjort det.

(Kort bemærkning).

Tesdorpf: Det ærede medlem hr. Hans Pinstrup sagde, at der fra erhvervets side ikke kunne tages andre hensyn end de saglige. For det første må sikkert alle andre erhverv tage andre hensyn — tænk bare på arbejdsforhandlinger, tænk på avance- og prisforhandlinger, tænk på mange af de forhandlinger, som har indflydelse på de varer, landbruget skal købe, hvor de, der forhandler, sommetider også må tage andre hensyn end de rent saglige, bl. a. som jeg sagde før, byrdefordelings- og politiske hensyn. Landbrugserhvervet har også for ganske nylig på rette tid og sted udtalt sig herom i en offentlig meddelelse.

Når det ærede medlem hr. Hans Pinstrup som medlem af dette høje ting og af rigsdagen skal stemme om de spørgsmål, som foreligger her, under iagttagelse af personligt ansvar og også under iagttagelse af politisk ansvar, synes jeg, at der er rimelig-

hed for at appellere til det ærede medlems sunde fornuft. Jeg sagde det før og vil gerne understrege, at det ærede medlem må tænke på sagen, som den foreligger, og på regeringens oplæg, hvori man bl. a. i allerhøjeste grad overfor oppositionen kan pege på, at dette forslag er en ydelse fra landbruget i modsætning til det, som diskussionen drejede sig om i går, da det blev sagt, at landbruget ikke yder det, det før har ydet. Der er grund til for det ærede medlem, synes jeg, at tage sin fornuft fangen som medlem af dette høje ting.

Landbrugsministeren (Sønderup): Jeg har ikke så forfærdelig mange bemærkninger at knytte til de forskellige udtalelser, der er faldet.

Det ærede medlem hr. Tesdorpf kommer tilbage til problemet vedrørende hele kapitalstakstvæsenet. Jeg synes, ligesom det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), at i det tilfælde, at man ad lovgivningens vej griber ind overfor den ene af de parter, der er tale om i den forbindelse, er der også en vis rimelighed for, at begge parter bliver ramt. Det drejer sig både om brugere og ejere i det forhold, og det kan ikke være rimeligt, at de byrder, som en kornlov foranlediger, ensidigt og ubetinget skal bæres af den ene part. Om så den procentsats, vi har fundet frem til, er den rigtige, kan vi drøfte, men jeg mener, at der er et forhold at tilgodese her.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen havde den opfattelse, at det var en ministers pligt at svare. Det er meget muligt, at det også er tilfældet, men når jeg ser hen til den spørgelyst, der i al almindelighed præger det ærede medlem, tror jeg nok, at det er nødvendigt, at jeg udøver et vist selvstændigt skøn i den forbindelse.

De tal, det ærede medlem serverede mig, kan knap stå for en nærmere prøvelse. Jeg tvivler meget på, at det ærede medlem er i stand til at levere korn til de priser, han tilbyder; han nævnte 48 kr. for tønden af byg. Vi har i hvert fald ikke i landbrugsministeriet været præsenteret for de priser, så hvis det har noget på sig, synes jeg, det ville være naturligt, at det ærede medlem henvendte sig på rette sted.

Når talen videre er om de priser, der er gældende for brødkorn rent øjeblikkelig, og det ærede medlem taler om, at brødkorn kunne fås til — var det 64 kr. —, så kan det heller ikke stemme. De seneste officielle priser, som er kommet til min kundskab, går ud på, at vinterhvede i juli måned af Danmark kan købes for 76 kr., det er altså